

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
БЕОГРАД**

Пословни број: К-По2 4/2016

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
са главног претреса одржаног дана 21. октобра 2016. године**

Председник већа: Дана 21.10.2016. године, са почетком у 09 и 41 отворам заседање пред Вишим судом у Београду, Одељење за ратне злочине у кривичном предмету К-По2 4/2016, против окривљеног Миланка Девића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Кантоналног тужилаштва Унско-санског кантона Бихаћ, Република Босна и Херцеговина број Т010 КТРЗ 000356798 од 22.09.2015. године који је преузело Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије својим актом КТО.бр.3/16 од 05.04.2016. године.

Веће поступа у саставу судија Зорана Трајковић председник већа, судије Мирјана Илић и Дејан Терзић чланови већа.

Има ли примедби на састав већа, тужиоче, браниоци?

Констатује се да нема примедби на састав већа.

Записник води записничар Оливера Савић, у раду суда помаже судијски помоћник Ивица Јагодић.

Главни претрес се тонски и оптички снима, а тонски запис ће бити саставни део записника о главном претресу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,
- окривљени Миланко Девић.

Браниоци окривљеног адвокати Саво Радак и Тодор Павићевић по пуномоћју у списима.

Ко је приступио од сведока? Сведок [REDACTED].

У публици присутни, молим вас представите се, приђите за говорницу.

Марина Кљајић: Марина Кљајић, посматрач Фонда за хуманитарно право.

Председник већа: Хвала Вам.

Гојко Пантовић: Гојко Пантовић, Београдски центар за људска права.

Председник већа: Добро.

Нису приступили сведоци [REDACTED]
[REDACTED] уредно позвани.

Да ли сте сагласни да држимо главни претрес имајући у виду да су испуњене процесне претпоставке, тужиоче, браниоци?

Странке сагласно предлажу да се главни претрес одржи.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **ОДРЖИ**.

Главни претрес је јаван.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ИЗНОШЕЊЕ ОДБРАНЕ ОКРИВЉЕНОГ МИЛАНКА ДЕВИЋА

Председник већа: Миланко, приђите за говорницу. Окривљени, Ви сте поучени о својим правима у поступку на припремном рочишту. Ја ћу Вас још једном подсетити, имате право да изнесете одбрану, нисте дужни да изнесете, све што кажете може бити употребљено као доказ против Вас у кривичном поступку, да ли сте ме разумели? Да ли остајете при одбрани коју сте изнели код истражног судије 10. јула 2012. године?

Окривљени Миланко Девић: Јесте.

Председник већа: Молим?

Окривљени Миланко Девић: Био сам ту, сад, исту изјаву стојим иза тога.

Председник већа: Добро. Да ли имате још нешто да кажете у своју одбрану поводом онога што Вам се ставља на терет оптужницом?

Окривљени Миланко Девић: Исто прије, морам да поновим?

Председник већа: Уколико имате да кажете нешто што нисте рекли изволите. Да ли су тачни наводи оптужнице? Имате ли још неке детаље да кажете суду?

Окривљени Миланко Девих: Немам.

Председник већа: Добро.

САСЛУШАЊЕ ОКРИВЉЕНОГ МИЛАНКА ДЕВИЋА

Председник већа: Има ли питања? Микрофон само укључите.

Адвокат Тодор Павићевић: Адвокат Тодор Павићевић бранилац окривљеног, из Адвокатске канцеларије „Радак“ бранилац окривљеног Миланка Девиха.

Председник већа: Довољно је само име, није битно из које сте канцеларије.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли можете да кажете од када сте ступили у редове Југословенске народне армије?

Окривљени Миланко Девих: Можем.

Адвокат Тодор Павићевић: Реците.

Окривљени Миланко Девих: Мобилисан сам 12.12.91., отишли у Западну Славонију. Тамо смо били до 05.05.92., тад смо пребачени у Тринаесту дивизију где је команда била Кула код Мркоњића и упућени ка Доњем Вакуфу и Јајцу. И ту смо били до 30.08. За то време није било викенд одсуства кући пошто је линија била нестабилна. 01.09. смо пребачени у Седамнаесту кључку и ту остали до краја рата.

Председник већа: 01.09. које године?

Окривљени Миланко Девих: '92.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли можете да кажете та јединица у којој сте Ви били колико је било бројно стање и ког је она била ранга?

Окривљени Миланко Девих: Од 50 па до 156, тако, самостални вод, извиђачко самостални вод.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли можете да се изјасните какав је био изглед припадника јединице у смислу униформи, у смислу, да кажем, тог визуелног неког идентитета?

Окривљени Миланко Девих: Маскирне униформе, шлемови се носили на линији, а у смјештају беретке.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли сте током рата евентуално похваљивани и да ли сте били рањавани током рата?

Окривљени Миланко Девих: Усмено похваљиван, рањаван јесам 17.09.94. и још једном.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли можете да кажете тачно која је то била намена, каква се конкретно зове Ваша јединица и да ли је она била конкретно везана за одређено подручје или је била упућивана од стране више команде по потреби на разне фронтове?

Окривљени Миланко Девећ: Звала се Самостални диверзантски вод, чета, то чета скоро.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли је у Вашој јединици неко од војника био кажњаван или на неки други начин дисциплински санкционисан?

Окривљени Миланко Девећ: Јесу, има који су...

Председник већа: Браниоче, ја морам да питам зашто је то битно за овај поступак да ли је неко други од војника био санкционисан?

Адвокат Тодор Павићевић: Битно је због тога што овде ћемо имати саслушане одређене сведоке који су били у јединицама које су, да кажем, блиске и који су били дисциплински кажњавани, па чисто да раздвојимо.

Председник већа: Из ког разлога да раздвојимо?

Адвокат Тодор Павићевић: Битно је ради провере исказа одређених сведока и ради провере припадности јединици неких сведока који ће овде бити саслушани.

Председник већа: Припадност и дисциплинско кажњавање не можемо на такав начин то да проверамо, но, ајмо даље на питања која се тичу онога што се окривљеном ставља на терет, молим Вас.

Адвокат Тодор Павићевић: Овако, да ли можете да кажете какав је, да кажем, однос између јединице и војне поште? Да ли, рецимо, припадници једне јединице могу да буду из различитих војних пошти?

Окривљени Миланко Девећ: Војна пошта нема везе, може бити иста војна пошта а да су на другом ратишту и другој бригади, батаљону.

Адвокат Тодор Павићевић: Добро. Да ли је Ваша јединица било када током рата била ангажована на простору где се десио овај догађај који је предмет оптужнице?

Окривљени Миланко Девећ: Никад није била на територији Кључа, кључке општине.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли можете да се изјасните како су била одобравана одсуства у Вашој јединици, када су била одобравана и шта сте Ви том приликом радили? Да ли је то било организовано?

Окривљени Миланко Девих: Обично након три мјесеца да се ишло пет-шест дана, а време од 05.05. до 30.08. нико није одлазио кући, није било викенда. Почетком септембра тек се кренуло, био превоз „ТАМ 110“, „Голф Нива“ и „Голф 2“.

Адвокат Тодор Павићевић: А говорите о септембру које године, само прецизирајте?

Окривљени Миланко Девих: '92.

Адвокат Тодор Павићевић: Само тренутак, Ви сте, само ћу мали увод направити. Ви сте овде упознати која ће лица да буду, која су предложена од стране Тужилаштва као сведоци.

Окривљени Миланко Девих: Сада сам саслушо.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли је неко од тих лица био директно са Вама у јединици током трајања овог сукоба, односно у конкретном критичном периоду на који се односи оптужница?

Окривљени Миланко Девих: Ни дана, ни [REDACTED], ни [REDACTED] ни једног дана.

Председник већа: Нису били са Вама?

Окривљени Миланко Девих: Не. То је [REDACTED] изјавио и прошли пут.

Адвокат Тодор Павићевић: Када је у питању, да кажем, породица [REDACTED] да ли познајете неке њихове чланове, од када их познајете?

Окривљени Миланко Девих: [REDACTED] познам из основне школе, а више из Словеније, јер били смо у [REDACTED] заједно, и у [REDACTED]. Нисмо заједно радили, он је био [REDACTED], ја сам био на грађевини. Ја сам ишо више по терену, па нисам био пуно ни у Цељу, он је био [REDACTED] тако да смо се пар пута и дружили.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли сте било када били код њих кући?

Окривљени Миланко Девих: Ни у једној кући [REDACTED] нисам био у селу, није било потребе да идем, била задруга код нас ближе него код њих.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли можете још једном, објаснили сте, да кажем, свој ратни пут, да ли можете тачно да кажете где сте били ангажовани у периоду на који се односи оптужница, значи друга половина јула 1992. године?

Окривљени Миланко Девих: Од 05.05. до 30.08. били у општина Доњи Вакуф, село Кошћани.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли је [REDACTED] био са Вама у истој јединици?

Окривљени Миланко Девећ: Напустио је јединицу 01.-02. маја, не сјећам се, рађаван, отишо, није се ни вратио.

Адвокат Тодор Павићевић: Само тренутак, то би било све за сада.

Председник већа: Да ли Ви имате неко питање, браниоче Радак? Добро. Тужиоче, има ли питања за окривљеног? Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Господине Девећу, Ви сте '92. године са местом пребивалишта били у Пиштаници, је ли то тачно?

Окривљени Миланко Девећ: '92. године?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Окривљени Миланко Девећ: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли то Ваше родно место?

Окривљени Миланко Девећ: Родно место да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли неко од Ваших сродника живео ту?

Окривљени Миланко Девећ: Покојна мајка била, била је сама.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли одлазили Ви код Ваше мајке?

Окривљени Миланко Девећ: Она је прешла у Кључ код сестре и зета у то вријеме и више се није ни враћала.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли имали у Пиштаници породичну кућу?

Окривљени Миланко Девећ: Јесмо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли одлазили тој кући?

Окривљени Миланко Девећ: За вријеме рата?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Окривљени Миланко Девећ: Те године не, '93. већ јесам, '94.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А '92. јесте ли одлазили?

Окривљени Миланко Девећ: Не. Мајка ми је била у Кључу и није било потребе, није било ни сигурно доље ићи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Претпостављам да знате где је место звано Доња Саница?

Окривљени Миланко Девих: Доња Саница?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Окривљени Миланко Девих: Па преко пута воде и шуме од мог села.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико је то удаљено Доња Саница од Вашег тог родног места Пиштанице?

Окривљени Миланко Девих: Од моје куће три, три и по километра.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли неког познавали у тој Доњој Саници?

Окривљени Миланко Девих: Па тог [REDACTED] из школе једно двије године из Санице и из Словеније мало више.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када сте Ви били на допусту, одсуству из јединице, где сте одлазили?

Окривљени Миланко Девих: Из Славоније сам дошо први пут на викенд у јануару.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И где сте били тада?

Окривљени Миланко Девих: У Пиштаници.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У Пиштаници?

Окривљени Миланко Девих: Је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кога сте имали тамо?

Окривљени Миланко Девих: Покојну мајку.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када сте одлазили на одсуство, јесте ли одлазили у униформи?

Окривљени Миланко Девих: Јесмо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта је било са личним наоружањем, јесте ли то носили са собом?

Окривљени Миланко Девих: Аутоматске пушке да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесте ли одлазили са аутоматском пушком...

Окривљени Миланко Девећ: Из Славоније нисмо, то је било '91., почетком '92.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ваша, кажете, јединица је била самостални диверзантски вод?

Окривљени Миланко Девећ: Извиђачки.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извиђачки вод?

Окривљени Миланко Девећ: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Који је њен задатак?

Окривљени Миланко Девећ: По наредби команде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро по наредби, него да ли и која ви борбена дејства изводите?

Окривљени Миланко Девећ: Ништа, само то аутоматско оружје и извиђање линија.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико вас је било у том диверзантском воду?

Окривљени Миланко Девећ: Од 50 па до 156.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Вод 150?

Окривљени Миланко Девећ: То је била чета, али некад је било пола тамо, пола вамо, на два-три мјеста, за потребе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Просто је незамисливо да вод има 150 људи. Да ли знате колико вод има људи?

Окривљени Миланко Девећ: Знам, али то је чета, и више од чете. То је некад било три дјела, некад у два.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте, рекосте, служили војску?

Окривљени Миланко Девећ: Јесам овде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И колико је та Ваша јединица, вод у којој сте били бројала људи?

Окривљени Миланко Девећ: Двадесет и нешто.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како је могуће сада да броји 150?

Окривљени Миланко Девећ: Па потреби је ту било, колико је то познато.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не може један вод да има 150 људи.

Председник већа: Добро, добро тужиоче, нећемо се упуштати у те коментаре, то је за завршну реч, хајмо на питања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када сте одлазили у Пиштаницу, да ли сте се дружили са неким у Пиштаници за време одсуства?

Окривљени Миланко Девећ: То је било свега два-три дана викенд, ако је неко кући од браће од стрица, комшија.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И сећате ли се да ли сте се тада са неким дружили кога знате, а да сада можете да кажете?

Окривљени Миланко Девећ: Јесам, Бранковић Рајко, то ми је кум и [REDACTED]. Ту нема ни пуно дружења, то је пар дана и назад.

Заменик тужиоца за ратне злочине: После завршетка рата, да ли сте се виђали са [REDACTED]?

Окривљени Миланко Девећ: Никако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте се чули телефоном?

Окривљени Миланко Девећ: Јесмо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Који је садржај разговора био?

Окривљени Миланко Девећ: Тада сам ја био на Златибору радио и молио ме да му неку рекламу скинем са теретане да му пошаљем аутобусом овде, ја то нисам учинио, откуд знам чија је терена да ја скидам рекламу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте разговарали нешто у вези Вашег ангажмана током рата?

Окривљени Миланко Девећ: Само око ове изјаве што је давао он овде и што сам ја даво, друго ништа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте разговарали о томе?

Окривљени Миланко Девећ: Он је мени испричио какву је он изјаву дао, и после сам ја њему одговорио своју.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли Ви њему то негирали?

Окривљени Миланко Девећ: Не, то је било све позитивно са његове стране. Та прва изјава, сада не знам друга.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте негирали да је то тачно ако је он Вама пренео оно што је он сведочио пред судом, ако сте о томе разговарали, јесте ли Ви то негирали или нисте?

Окривљени Миланко Девећ: Нисам, он је дао изјаву да никад са мном у животу да се нисмо ни познавали, из виђења. Никад заједно нисмо попили пиће, нисмо ни сједили, такву је он изјаву дао, као што и нисмо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Толико, немам више.

Председник већа: Сећате ли се, Девећу, где сте Ви били у другој половини јула месеца '92. године?

Окривљени Миланко Девећ: Село Кошћани, општина Вакуф.

Председник већа: На којој сте тада били дужности и шта се тачно, које сте радње предузимали у тој другој половини од 15. јула до краја, сећате ли се?

Окривљени Миланко Девећ: Били на линији, извиђали, па скоро сваки дан.

Председник већа: Где сте били 21. јула, сећате ли се, '92. године?

Окривљени Миланко Девећ: Нисам добро чуо?

Председник већа: 21. јула '92. године сећате ли се где сте били?

Окривљени Миланко Девећ: У Вакуфу.

Председник већа: Шта сте радили тога дана, знате ли?

Окривљени Миланко Девећ: Тај дан баш да ли смо били у извиђању или смо били у бази...

Председник већа: Да ли се сећате када сте били током '92. године у Пиштаници?

Окривљени Миланко Девећ: 02. септембра.

Председник већа: Где сте били тада?

Окривљени Миланко Девећ: У Пиштаници, кући.

Председник већа: Својој кући. Да ли сте познавали [REDACTED]?

Окривљени Миланко Девећ: Јесам.

Председник већа: Од када га познајете?

Окривљени Миланко Девих: Па [REDACTED]

Председник већа: Током '92. године да ли сте се виђали?

Окривљени Миланко Девих: Ријетко, он је био у другој јединици, ја у другој. И кад он дође на викенд, нисам ја, или кад дођем ја, није он.

Председник већа: А то ретко када сте се виђали, где сте виђали?

Окривљени Миланко Девих: У [REDACTED]

Председник већа: Ретко током '92. године. Сада сте ми рекли да сте Ви били само у септембру '92. године у [REDACTED].

Окривљени Миланко Девих: Да, послѣје у Кључу.

Председник већа: Добро. А њега да ли сте видели тада када сте били 02. септембра?

Окривљени Миланко Девих: Нисам.

Председник већа: Када сте га видели онда?

Окривљени Миланко Девих: У Кључу пар пута.

Председник већа: Да ли сте разговарали?

Окривљени Миланко Девих: Јесмо, јесмо.

Председник већа: Какве сте имали односе?

Окривљени Миланко Девих: Добри.

Председник већа: Да ли имате нека сазнања о томе да ли је он био [REDACTED]
[REDACTED]

Окривљени Миланко Девих: Јесте.

Председник већа: Где је он био?

Окривљени Миланко Девих: У [REDACTED].

Председник већа: Како то знате?

Окривљени Миланко Девих: Па [REDACTED], па виђали смо се.

Председник већа: Је ли Вам он то рекао?

Окривљени Миланко Девих: Ја знам да је био.

Председник већа: А [REDACTED], колико дуго њега знате?

Окривљени Миланко Девих: Слабо

Председник већа: Када сте га упознали?

Окривљени Миланко Девих: У пролазу, у [REDACTED].

Председник већа: '92. године да ли сте га виђали?

Окривљени Миланко Девих: У току рата ја га нисам ни једном видио, не сјећам се у којој јединици је он био. Неко прича у полицији, неко, не знам, не бих знао рећи.

Председник већа: Добро. Када сте га последњи пут у свом животу видели пре рата и после рата?

Окривљени Миланко Девих: Па пред рат. У рату га виђавао нисам.

Председник већа: А након рата да ли сте га видели?

Окривљени Миланко Девих: Не, ја сам одмах дошо у Бач, '96.

Председник већа: Колико дуго сте познавали [REDACTED]

Окривљени Миланко Девих: Никако.

Председник већа: Никада га нисте упознали?

Окривљени Миланко Девих: То море бити старији, немам појма, никад у животу.

Председник већа: Да ли сте долазили некад у то село у коме је он живео?

Окривљени Миланко Девих: У [REDACTED], никада.

Председник већа: Добро. Чиме сте Ви бавили пре рата?

Окривљени Миланко Девих: Грађевином. Цијело време у Словенији.

Председник већа: Добро. Има ли још неко неко питање за окривљеног? Додатна питања. Изволите, бранилац окривљеног адвокат Тодор Павићевић.

Адвокат Тодор Павићевић: Чисто ради појашњења шта је радио пре рата. Да ли можете да кажете где сте завршили средњу грађевинску школу?

Окривљени Миланко Девећ: Основну сам завршио у Саници и пошо сам једну годину у Кључ и напустио и отишо за Словенију и тамо сам завршио занат и осто у Словенији до 1978. године, тада сам прешо у Италију и радио на црно до '90.

Председник већа: Добро, то стварно није битно, идемо сада претерано широко. Изволите браниоче.

Адвокат Тодор Павићевић: Чисто ради разумевања. Почели сте да радите, дакле, у Словенији, односно где сте почели да радите после завршетка средње Грађевинске школе?

Окривљени Миланко Девећ: У Словенији, „Инград“, фирма „Инград“.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли сте радили још негде?

Окривљени Миланко Девећ: По терену све.

Адвокат Тодор Павићевић: А у Словенији?

Окривљени Миланко Девећ: Ван Словеније јесам, Њемачка, Палестина, Израел, Малта, Италија.

Адвокат Тодор Павићевић: Хвала, немам више.

Окривљени Миланко Девећ: Хрватска.

Адвокат Тодор Павићевић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро.

Питања нема.

Да ли је то све што имате да изјавите, Девећу?

Окривљени Миланко Девећ: Немам шта више.

Председник већа: Добро.

То је све што имам да изјавим.

Можете се вратити на своје место.

Констатује се да су приступили сведок [REDACTED] и сведок [REDACTED].

Позовите сведока [REDACTED].

Председник већа: Добар дан, приђите за говорницу. Да ли имате код себе неки лични документ?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Имам личну карту.

Испитивање сведока-оштећеног [REDACTED]

Сведок-оштећени [REDACTED], идентитет утврђен на основу личне карте [REDACTED].

Председник већа: Како Вам се зове отац?

Сведок-оштећени [REDACTED].

Председник већа: Које године и где сте рођени?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Ми?

Председник већа: Ви.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да.

Председник већа: Где је Ваше пребивалиште сада, где живите?

Председник већа: На којој адреси?

Председник већа: Има ли број неки?

Председник већа: ЈМБГ [REDACTED] Да ли познајете овде окривљеног који седи иза Вас? Да ли сте у сродству са њим или у завади?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Познам.

Председник већа: Да ли сте у сродству неком са њим?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не.

Председник већа: Да ли сте у завади са њим?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Значи нисмо се видјели од '90 и које године, тако да, иначе смо били прије добри, изузетно добри.

Председник већа: Добро. Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе и своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети, да ли сте ме разумели?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Јесам.

Председник већа: Заклетва гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“, да ли се заклињете?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Заклињем се, хоћу ли све прочитати?

Председник већа: Не, само реците да ли се заклињете?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Заклињем се.

Председник већа: Добро. Да ли остајете при свом исказу који сте [REDACTED]

Сведок-оштећени [REDACTED]: Ја већ сада мислим то је већ дато давно, тако да баш не знам тачно о детаљима свим шта сам тамо, шта је речено. Значи, код тог исказа остајем.

Председник већа: Добро. Тужиоче, изволите питања за сведока.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Господине [REDACTED] ја сам јавни тужилац и поступавам у случају утврђивања оних чињеница које су од битне важности везане за смрт [REDACTED] током рата у Босни и Херцеговини. Ви сте у вези [REDACTED] давали изјаву при којој сте сада изјавили да остајете, па бих Вас ја замолио да укратко нам испричате оно што Ви знате а везано је за [REDACTED] а.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Значи у кратким цртама оно...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тако је.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Овако, значи, дана отприлике, пошто се не може тачно, 21.-22. значи у том периоду је било, мислим оно 20. до 22., мислим да би могло бити 21. с обзиром да на једном мјесту где су убијени након њих да су убијени 12 дана. Ови су убијени 10., сада да ли је то било, то је било ујутру, тако да бих ја отприлике рекао да је то било 22. С обзиром да ми је мајка [REDACTED], отац је, стање је било већ ратно, отац је од свог брата једног малољетног сина замолио да узме, узели су коња, запрежно возило, стрпали су [REDACTED] у кола и одвезли су доктору. Кад су се вратили кући одмах након можда, поподневним сатима, сад да ли је можда било сат-два времена, дошла су, два лица су ушла у кућу. Док су прилазили кући већ су пуцали, запуцали су испод прозора, кроз прозоре по кући...

Председник већа: Ја Вас морам само прекунути. Та Ваша сазнања имате одакле?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Ова сазнања, сад што причам, причам о сазнањима своје матере.

Председник већа: То је Вама мама Ваша препричала?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Моја мати је изишла у Травник на слободну територији, ја сам био у армији, изашла је доле, тако да ми је све причала и објаснила. Значи кад су прилазили кући запуцали су по прозорима, по кући већ, ушли су унутра около куће. Нормално прозори су се поломили кад су запуцали по кући, кад су улазили у дневну собу, одмах кроз врата су опет саставили са пуцањем, [REDACTED], отац је сад био ту гдје је био, јадан распамећен, ушли су, [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли причала о томе зашто су одвели [REDACTED]

Сведок-оштећени [REDACTED]: Сад ако се вратимо на један чин, због чега је тај рат све зашто, значи [REDACTED] никад ништа никоме није урадио ни учинио. Једино зато што је можда био [REDACTED], не знам разлог [REDACTED].

Председник већа: Сачекајте [REDACTED]. Значи овде сада одговарате на питања тужиоца. Морате се сконцентрисати на оквире оптужнице, на оно што се окривљеном ставља на терет оптужницом. Ви сада причате о сазнањима које имате о предметном догађају. Та сазнања сте стекли на основу приче своје [REDACTED], је ли тако?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Да ли Вам је мајка нешто рекла с тим у вези? Изволите, одговарајте на питања.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Значи, овај дио сад што причам, то је по сазнањима [REDACTED] очевидац. Ушли су у кућу, то све што сам већ рекао, извели су [REDACTED] и одвели су га према засеоку Ибонићи, значи у том истом селу. Ту је сачекао, мислим код тог трафоа, њих двојица су продужила горе опет по селу напред, горе, направили су круг. Тражили су, с обзиром да је један момак, дјечак, у шуми био рањен, па је онда мислим дошао у руке тих ајде како да кажем да л` војника, да л` тих мјештана, значи ја не знам нисам био ту и он је завршио у болници у Бања Луци. Гдје то на крају су дошли они, значи то се прочуло, чуло се, и они су после тога дошли по селу, значи већ село је ајде да кажемо било окупирано и они су дошли у село, нормално могли се кретати. Они су дошли с намером том значи да тражи документе и код те матере од тог [REDACTED], не знам шта су хтјели и онда су се, мислим да су чак и њу, јер и она ми је исто причала, да су и њу били повели, на крају којим случајем, како је остала не знам ни ја. Онда су се вратили. Мог [REDACTED] доле где их је чекао, гдје вјероватно још неко лице било с њим, то треће неко лице које је доле вјероватно њега пазило, покупили га, вратили се назад значи тамо према кући, навратили крај куће [REDACTED]

██████████, мислим да су они били у кући ██████████, свог ██████████ ушли су тамо, извели су тог ██████████. Човек је био, дошао у пензију ██████████. ██████████ тако да је ██████████, питали су га да ли он гарантује да је он ██████████ он је одговорио да гарантује ██████████. Што се тиче, само да се вратим, ово значи по причи моје матере. То што је она видела на лицу места, то се дешавало у кући, а ово све накнадно су причали сви ти мјештани који су то гледали, који су познати били, остали сведоци које ћете вероватно, не знам да ли ћете их позивати.

Председник већа: А ко је Вама то рекао?

Сведок-оштећени ██████████: Молим?

Председник већа: А ко је Вама то рекао о тим догађајима који су се дешавали ван куће?

Сведок-оштећени ██████████: Знате како, кад је рат завршен, кад се народ вратио назад, онда су сви причали све. Значи причали су ми ево конкретно...

Председник већа: Вама лично?

Сведок-оштећени ██████████: Вама, причала, значи тај део ми је причала мати, причао ми је ██████████, причала ми је ██████████

Председник већа: Која ██████████?

Сведок-оштећени ██████████: ██████████, има их двије. Значи једна је ██████████, мислим удана, презива се ██████████ и друга исто рођена ██████████, дјевојачки је била ██████████, а сад је ██████████, и ова друга је исто ██████████ дјевојачки ██████████. Причале су ми оне, јесте значи причали су ми сви ти мјештани тога насеља. Онда су га узели, та жена кад је остала, онда су они доле наишли, значи ту гдје је ██████████ чекао код тог трафоа, узели ██████████, отишли тамо код те куће. Тај ██████████ је остао, нису га одвели, зато што је ██████████ гарантовао и та жена гарантовали, шта ја знам, још неке асистенције. Одвели су га доле у правцу низ те гајеве, поред куће ██████████, поред куће ██████████, који је сад ██████████, ██████████ у правцу Божиног млина. Доле је одведен у Поткосу, гдје га је Миланко Девећ на мосту пуцао у њега.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То шта се дешавало око тог Божиног млина и то, од кога то сазнајеш?

Сведок-оштећени ██████████: С обзиром значи да познајемо тај дио територије ту, како је то ишло доле, с обзиром да је тај период након његовог одвођења да се доле запуцало, кад су пуцали, значи онда је била прича да су га бацили у воду, да је низ воду. Није он сам убијен ту. Ту је убијено више људи, па су после доле у овај на ријечи Саници, значи та тијела су испливала, неке су извадили, па сад после рата су неки нађени и тако, а лично значи то је рекао ██████████. Јер он је ██████████, он ће ту бити. "Зашто окрећеш од мене главу, нисам ја ти ништа урадио, твог ██████████ је убио Миланко Девећ у Поткосу на

мосту". С обзиром да ти сви људи који су убијани ту, већином су убијани ту на тој локацији који су одведени доле, значи ту су убијани, мислим било је ту више људи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли Ви имате нека сазнања у вези тога где је овај неко видео леш [REDACTED] ту у близини [REDACTED]?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Значи од тог мјеста убиства гдје је убијен, па ајмо сад можда рећи отприлике један километар до киломер и по постоји једна брана. Причали су ми људи, на жалост њих тројица су остали ту који су се крили у шуми, четворица су била, један је успио изићи на слободну територију у Травник и он ми је причао, а та су тројица која су била с њима скупа, се крили у шуми, прелазили ту у том дијелу, гдје је та брана. Нажалост они су нађени након рата, не знам тамо она гробница на Ситници у Бунареву, тако да су они убијени. А овај што је изишао на слободну територију у Травник он ми је причао.

Заменик тужиоца за организовани криминал: Шта ти је он причао?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Он ми је причао значи кад су се они ту крили на тој локацији Апачац...

Председник већа: Тужиоче, мораћу само да Вас замолим да персирате сведоку док му постављате питања. Изволите.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, на тој локацији, значи Апачац, приликом како су се крили по шуми прелази час на ону страну, час на ову, да су приликом преласка ту на том дијелу управо крај те бране, с обзиром да је ту била мала вода испод бране, да су прелазили и да су видели мртво тијело. Тај [REDACTED] који је убијен је узео грану и преврнуо и видио тијело [REDACTED].

Председник већа: Изволите даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л` Ви знате, односно да ли ти знаш

Председник већа: Ја Вас поново морам упозорити да се не обраћате на "ти" сведоку.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисам Вас разумео?

Председник већа: Сведоку се обраћате персирајући му, немојте му се обраћати на "ти", дужни смо сви овде у овој судници да поштујемо достојанство и личност сваке особе која се појави пред судом. Јесмо се разумели сад?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па питања сам поставио с обзиром на његов одговор кад сте Ви њему персирали, па је он рекао: је л` ми. Дакле, није схватио па сам онда због бољег разумевања таква питања постављао.

Председник већа: Да се вратимо на персирање, наставите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Можете ли да опишете Божин млин, његову локацију? Колико је удаљен од реке? Има ли неки простор?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Значи ријека Саница како тече, Божин млин је на десној ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли има неки пут који води до њега? Како је прилазан?

Сведок-оштећени [REDACTED]: С обзиром на положај реке која тече, значи „Божин млин“ се налази на страни, воденица, а на лијевој страни је била кућа од [REDACTED], једна мислим кућа и друга је била исто кућа, а испод је била кафана, локал, [REDACTED]. Низводно доле једно можда стотињак метара налази се тунел, дужине педесетак метара и испод тунела се налази велика једна ливада можда пречника и до 500 метара, отприлике цирка 500 метара и значи одмах испод тог, само кад се изађе из тунела скреће се у ту ливаду, био је понтон, један мост висећи, висећи мост и на том мосту га је убио. Нема га значи одакле нико видјети, с обзиром да је то један чисто кањон и са лијеве и са десне стране су високе литице, с оне горе друге стране чеоне узводно је муслимански живаљ, који нормално није имао приступа доле, а лијево тамо је локација село Пиштанице, значи село српског живља и кућа Девих Миланка.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED] до „Божиног млина“ колико има раздаљине? Приближно.

[REDACTED] Па ево па да кажем, с обзиром можда једно километар и по до два, ето цирка тако. Ево можда нема два километра, можда километар до километар и по максимално.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л` то мислите..

Сведок-оштећени [REDACTED]: Зрачне линије...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Или ваздушном линијом?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па, ево зрачне линије можда цирка једно до километар. Али с обзиром да су ишли путем околу значи онда има сигурно значи преко километар, има преко километар.

Заменик тужиоца за ратне злочине: По Вашој процени да ли се с обзиром на конфигурацију терена могао чути пуцањ са места „Божиног млина“ до [REDACTED]?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Јесте, чује се, могло је да се чује.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, хвала, немам више питања.

Председник већа: Браниоче, има ли питања за сведока? Изволите?

Адвокат Тодор Павићевић: Можда је сведок то већ и поменуо, само да прецизирамо, мислим да би било корисно, да ли он може ...

Председник већа: Сачекајте, бранилац поставља питања. Изволите.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли може тачно да каже где је био 21.07.1992.године?

Сведок-оштећени [REDACTED]: :21.07. ја сам био на ратишту у [REDACTED] значи био у [REDACTED] био сам на ратишту у [REDACTED].

Адвокат Тодор Павићевић: Поменули су те овде [REDACTED] и нека сазнања о трагичној смрти [REDACTED] које Вам је он пренео. Да ли је он био очевидац или је евентуално и он имао неки извор од кога је сазнао те детаље?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Знате господине, ја сам био у бригади, кад год да неко убије се, једноставно знају сви. [REDACTED] је значи је био из [REDACTED], радио је на [REDACTED] да вам кажем искрено, помогао нашим, с обзиром да је пуно Муслимана радило с њим скупа, и помагао је Муслиманима и сви они људи значи који су имали фамилије овамо послали новац, слали су новац фамилијама, [REDACTED] је то уредно уручио и није никоме да је давао па да је рекао да је неком дао, него стварно значи у највећој тајности је доставио новац.

Адвокат Тодор Павићевић: Не ја сам само мислио да ли је...Да преформулишем. Да ли Вам је он рекао: ја сам сазнао конкретно од некога или просто има глас?

Председник већа: Ево, ја ћу преформусати питање. Да ли Вам [REDACTED] рекао одакле му та сазнања која Вам је пренео?

[REDACTED] ми је рекао, мени је рекао [REDACTED], који је ту данас.

Председник већа: Сада причате само о ономе што Ви лично знате, што сте Ви сазнали. То што је сазнао [REDACTED] или неко други то ћемо питате те друге сведоке.Изволите даље.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли можете тачно да наведете, прецизно, имена лица која су Вам дала сазнања о томе да ли је [REDACTED] овај нађено односно виђено у реци?

Сведок-оштећени [REDACTED]: [REDACTED], значи они су били, а мени је лично рекао да је тијело видио у води значи [REDACTED].

Адвокат Тодор Павићевић: А од кога је он сазнао?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Он је би ту, он је видио то.

Адвокат Тодор Павићевић: И ко је још био ту?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Он је видио то, [REDACTED] је видио то, [REDACTED], сад како му је право име [REDACTED] да ли је, не знам, значи [REDACTED], и момак по надимку [REDACTED], сад не бих знао име, јер сви смо га звали као [REDACTED], значи они су видјели тијело и они су нормално причали, другима су причали да су видјели.

Адвокат Тодор Павићевић: Имајући у виду мислим логично да сте се распитивали о томе шта се дешавало да кажем у Вашем крају током овог сукоба, поготово у периоду док сте Ви били одсутни, да ли може да се каже да је била честа пуцњава? Да ли је било честих ратних дејстава на том подручју овај Саница – Пиштаница? Мето конкретно где је по оптужници извршено кривично дело.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Гледајте значи, значи, ја нисам био ту, значи када је то ево да кажем народ, кад је ти који су можда, тај да кажем ти људи који су можда, ти момци који су тада можда били спремни да бране, кад су они напустили, отишли из села, нормално кад су они долазили у село, значи нормално да како су долазили пуцали, знате, сада је било пуцњава често и да се то пуца, нормално је да се то пуца.

Адвокат Тодор Павићевић: Само још једно питање, извињавам се што се враћам опет на [REDACTED]. Ми смо њега и предложили овде као сведока. Где је [REDACTED] живео, да ли је он током рата, да ли је он био у Словенији, био у Босни? Где је он био?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Ја сам рекао значи кад је то било значи да је по причама свих тих људи којима је он доносио новац, значи где су ти наши радници, ти Муслимани који су радили скупа са [REDACTED], значи дали, а пошто су овамо биле жене и дјеца, да су слали, значи да је долазио и да је уручивао новац. А гдје је он живио...Значи нормално је да живио, радио у [REDACTED] а долазио је кући.

Адвокат Тодор Павићевић: Добро, то сам хтео да питам.

Сведок-оштећени [REDACTED]: А то господине, овај, кад неком у селу кокош цркне народ зна, а не када се неко убије.

Адвокат Тодор Павићевић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Ви сте рекли у свом исказу који сте дали у претходном поступку на који начин је мајка описала да је [REDACTED]. Нисте помињали да Вам је она рекла да су покушавали и њу да одведу, али да су од тога одустали. Сада сте рекли нешто другачије, да. Шта је тачно од тога?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Они њу нису, значи она није могла ни ићи, не знам како да покушају да је одведу кад жена није могла ићи, кад је жена [REDACTED]

Председник већа: Данас сте то рекли у свом исказу, па Вас зато питам.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да су њу покушали?

Председник већа: Да. Да Вам је тако нешто [REDACTED]

Сведок-оштећени [REDACTED]: Мислим ако сам ја, мени је то значи, значи ако је тако речено онда вјероватно нисмо се разумели.

Председник већа: Да ли Вам је [REDACTED] одакле је она посматрала како они њега одводе?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Са кревета, значи, гдје је лежала, испод прозора. С обзиром да је нижи од прозора, са кревета, а [REDACTED].

Председник већа: Када сте Ви били код [REDACTED] у кући последњи пут у односу на овај догађај?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Када сам био? Мислим да сам био можда `91.

Председник већа: Да ли сте Ви познавали од раније Миланка Девића?

Сведок-оштећени [REDACTED]: И те како сам познавао Миланка Девића.

Председник већа: Како сте се познавали? У каквим сте односима били?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Ја сам се са Миланком Девићем дружио, сједили смо у кафани, пили смо, дружили смо се, Миланко Девић када је долазио у трговину наше село је више пута пред мојом кућом, вани је био сто, сједели смо и пили смо кафу. Доста пута.

Председник већа: Значи, били сте у неким добрим односима, ако сам Вас добро разумела?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Молим?

Председник већа: У каквим сте односима били?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Изузетно добрим односима смо били.

Председник већа: Да ли сте били некад у неком сукобу?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не. Ја за моје знање, не.

Председник већа: Када сте Ви видели [REDACTED]?

[REDACTED] видио сам значи кад је изашао у Травник `92. године.

Председник већа: Где сте га видели?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да ли је то био месец можда септембар, август, септембар, не знам, у Травнику.

Председник већа: Те године `92.

Сведок-оштећени [REDACTED]: `92.

Председник већа: Да ли Вам је рекао зашто нису дошли по тело [REDACTED]? Зашто ником нису рекли да је ту тело?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Зато што је он мислим одмах други дан и изишао, био је наишао, био је неки конвој, значи нека конвој људи који су били напуштали значи ишли у Травник и он се успио убацити у тај конвој.

Председник већа: Да ли Вам је рекао да је помињао то неком од Ваших рођака који су живели у овом селу?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па јесте причао је.

Председник већа: У том периоду пре него што је напустио и он село.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Коме је причао мислите?

Председник већа: Да ли је то рекао неком од Ваше фамилије, рођака?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па причали су, нормално је да су они причали.

Председник већа: Да је видео тело, да је тамо се налази, мислим то да ли им је рекао?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Причали, причали су значи и после, и после је причао кад се, после рата је причао, и причао је, причао је и у току рата, и значи ја сам, кад је он изишао мислим да је то био мјесец август, септембар, вјерујте, нисам ни ја, стварно је то било ето већ прије 24 године.

Председник већа: Да ли је пронађено тело [REDACTED] до данас?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не.

Председник већа: Да ли се кривичном гоњењу окривљеног придружујете?

Сведок-оштећени Фикрет Шљивар: Молим?

Председник већа: Да ли се кривичном гоњењу окривљеног придружујете?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли имовинско-правни захтев истичете?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да.

Председник већа: У ком износу?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Нисмо на то разговарали, него једноставно значи нисам на ту тему ништа причао, него сам ето на суду кад је било тамо, ја сам рекао да.

Председник већа: Добро. Да ли још неко има неко питање за сведока?

Питања нема. То је све што имам да изјавим.

Да ли имате неке трошкове на име данашњег доласка у суд?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Имам, значи ето, нисам дошао, синоћ сам кренуо значи из [REDACTED], једино то гориво сам..., гориво сам ето то гориво, ово са ауто пута

Председник већа: Ово што сте купили гориво то је довољно за оба правца?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Мислим да тих 130 марака да имам довољно и тамо и овамо. Да будем реалан, искрен.

Председник већа: Ово гласи на 90 конвертибилних марака.

Реците ми јесте ли Ви дошли сами или са неким од сведока?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Дошао сам ја и син.

Председник већа: Он није позван као сведок.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Није позван, али је дошао са мном.

Председник већа:

Сведок трошкове тражи на име превоза од места пребивалишта до суда и повратка кући у укупном износу од 130 конвертибилних марака.

Изволите личну карту, можете сести у судницу, биће одлучено о трошковима. Седите позади.

Позовите [REDACTED].

Испитивање сведока-оштећеног [REDACTED]

Председник већа: Добар дан. Дајте ми само неки Ваш лични документ.

Сведок-оштећени [REDACTED] идентитет утврђен на основу личне карте [REDACTED].

Реците ми име оца?

Сведок-оштећени [REDACTED] Молим?

Председник већа: Име оца?

[REDACTED]

Председник већа: Које године и где сте рођени?

Сведок-оштећени [REDACTED] Ја гдје сам рођен?

Председник већа: Да.

[REDACTED]

Председник већа: Општина Кључ, је ли тако?

Сведок-оштећени [REDACTED] [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]. Где живите сада, на којој адреси?

Сведок-оштећени [REDACTED] Сад живим у [REDACTED], адреса ми је [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]. Да ли сте у сродству са овде окривљеним Миланком Девићем?

Сведок-оштећени [REDACTED] Како сродство? Нисам, ништа ники род.

Председник већа: Са овде окривљеним, погледајте га? Да ли сте у некој завади са њим?

Сведок-оштећени [REDACTED] Не.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли сте ме разумели?

Сведок-оштећени [REDACTED] Јесам.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе и своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти и знатној материјалној штети.

Заклетва гласи: "Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину, да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати".

Да ли се заклињете?

Сведок-оштећени ██████████ Заклињем.

Председник већа: Да ли остајете при исказу који сте дали у претходном поступку

Сведок-оштећени ██████████ Ја се извињавам, нисам Вас чуо добро.

Председник већа: Да ли остајете при исказу који сте дали у претходном поступку

Сведок-оштећени ██████████ Остајем, остајем.

Председник већа: Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Господине ██████████ Ви сте остали при Вашој изјави коју сте дали ██████████?

Сведок-оштећени ██████████ Јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И ја бих Вас сад само замолио да нам укратко, колико се сада сећате, испричате овај ту Вашу причу коју сте тада казивали, а везана је смрт ██████████.

Сведок-оштећени ██████████ Да. За вријеме рата нисам знао ништа о фамилији својој ближњој, оцу, матери, који су се налазили у ██████████, док ми није мати дошла горе у ██████████ код мене, која је избјегла из своје породичне куће. И онда сам с матером нормално сјео, попричао шта је све доживела, преживила. Рекла је да су једнога дана дошла три војника кући, да су пуцали по кући и да су двојица од те тројице ушла у кућу, један је остао вани, који су оца извели вани. Отац је хтео приликом изласка да матери дадне неких пара, међутим онај један је рекао, каже: не требаш ти давати њој никаквих пара, нити ће те паре помоћи теби ни њој. Онда је ваљда мати молила: немојте га водити, љубим вам руке, љубим ван ноге, немојте да водити. Ваљда се један од њих окренуо, кад морам већ тако да кажем....

Председник већа: Само да Вас прекинем, извините молим Вас. То о чему сада говорите, ко је Вама рекао?

Сведок-оштећени ██████████ То је моја мати испричала.

Председник већа: Вама лично?

Сведок-оштећени ██████████ Моја лично, ја.

Председник већа: Можете наставити, изволите.

Сведок-оштећени [REDACTED] Један се окренуо и реко, показа руком на вјерски објекат, на цамију горе, и реко „Иди тамо моли се, овде се немаш шта молити“. Онда су [REDACTED] одвели успут од [REDACTED] куће где су и [REDACTED], комшију нашег хтјели да поведу, међутим тамо су жене и дјеца запомагали да је он слијеп и ваљда су га оставили, нису га одвели са собом, а оца су одвели према засеоку Башће доле даље, то је то. Онда сам једнога дана послије подне у подневним сатима ишто сам кроз [REDACTED] и срео сам [REDACTED] ми је реко „Здраво комшија“, ја сам се овако погледо, окренуо и видио да је он, реко „Здраво комшија“. Каже: „Немој okreћат од мене главе, нисам ти ја ништа лоше учинио ни теби, ни никоме, знаш да ја сам увијек људима помогао и да сам добар, ја ти нисам [REDACTED] убио“. Реко „[REDACTED] брате рођени, ће би ја помислио на тебе да се ти [REDACTED] убио, ја сам о теби чуо саме добре ствари и реко само те је хвала, ја немам шта рећи теби. Свака ти част, хвала ти“. Кажем ја њему „кад би ја мого сазнати ће ми је [REDACTED] бар укопан, да га достојно ископамо па да га сахранимо“. Каже он „Немој ти свога [REDACTED] тражити, твој [REDACTED] је одведен, убијен је [REDACTED] на мосту, убио га Миланко Девих и пуцо му је у леђа“. Реко, „па шта је, је ли укопан“, „Не“ каже, „пао је у воду и вода га одњела“ и то је то.

Председник већа: Изволите даље.

Сведок-оштећени [REDACTED] Онда смо још мало разговарали о неким стварима, али то неvezано за то, као комшијско и тако то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када сте разговарали са мајком, да ли је мајка Вама помињала нека имена, да ли је некога од тих војника који су одвели њеног мужа препознала?

Сведок-оштећени [REDACTED] Мајка није јер је била у шоку. Она је била у шоку тада и она је чак за њима летила и молила их „немојте, немојте“, тако да она није ми рекла имена, није их препознала.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте касније после завршетка рата разговарали још са неким осим са [REDACTED] о томе ко би мого бити тај који је убио [REDACTED]?

Сведок-оштећени [REDACTED] Јесам, имају људи који су, то ми је тај причао, који је кад су пошли по [REDACTED], он је био пред својом кућом и наводно да су му рекли да он мора сачекати пред својом кућом, када се врате из села да поведу и њега. Међутим када су [REDACTED] водили доле, он је, каже, сједио за својим столом вани, али су га заборавили, нису га повели са собом. И има још ту дечко који је сада ту, који је видио Миланка када води [REDACTED].

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да Вас питам, Ви знате локацију где се налази „Божин млин“?

Сведок-оштећени [REDACTED] Знамо, ја имам кућу тамо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Раздаљина између Божиног млина и ваших кућа [REDACTED] и конкретно Ваше куће, колико је то ваздушном линијом удаљено?

Сведок-оштећени [REDACTED] Од моје куће, ми смо прве комшије, то нема, то је 50 метара, он је први мој комшија с леве, значи овако када идем кући са десне стране је био [REDACTED] мој први комшија. Горе село ваздушне линије па рецимо да је максимално један километар приближно, тако нешто.

Заменик тужиоца за ратне злочине: По Вашој процени ако се пуца код Божиног млина из пушке, да ли се може пуцањ чути до Ваше куће?

Сведок-оштећени [REDACTED] Како да не може, може, може.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Хвала, немам више питања.

Председник већа: Браниоче, имате ли питања за сведока?

Адвокат Тодор Павићевић: Поменули сте да Ваша сазнања о трагичној смрти [REDACTED] потичу од [REDACTED]. Да ли можете да се изјасните или да ли Вам је он рекао од кога је он то чуо, имајући у виду да је он највећи део рата провео ипак у [REDACTED] да је релативно ретко свраћао, да кажем, у Ваш крај?

Сведок-оштећени [REDACTED] Он је то, каже да је чуо, после сам ја ишо код њега да би он дао изјаву, или у [REDACTED] горе да би ови из Бихаћа средили или да дође у Бихаћ. Међутим, [REDACTED] је то отклонио, био је љут на мене и онда сам ја реко „како можеш тако кад си ми ти то реко“. И реко је „ја сам то чуо у селу“.

Адвокат Тодор Павићевић: Немам више питања, хвала.

Председник већа: Да ли се придружујете кривичном гоњењу окривљеног?

Сведок-оштећени [REDACTED] Да.

Председник већа: Да ли имовинско-правни захтев истичете у односу на њега?

Сведок-оштећени [REDACTED] Да.

Председник већа: У ком износу, знате ли сада?

Сведок-оштећени [REDACTED] Молим?

Председник већа: Да ли знате у ком износу истичете имовинско-правни захтев?

Сведок-оштећени [REDACTED] Јој, не могу сада то.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви познавали Миланка Девића?

Сведок-оштећени [REDACTED] Да, добро га познам. Били смо, не знам, ишли смо скупа у школу, али не знам да ли смо ишли у разред, али ишли смо скупа у једну школу Горња Саница. Чак и у Доњу Саницу у основну школу, јер он је '62., ја сам '60. тако да се познамо. Иначе, ту се сви из тог краја добро познамо јер смо се дружили, играли смо фудбал, онда, познамо се, више-мање сви се међусобно познамо.

Председник већа: Да ли сте били са њим у неком сукобу?

Сведок-оштећени [REDACTED] Не. Нисам ни с ким.

Председник већа: Да ли сте сада у контакту са [REDACTED]?

Сведок-оштећени [REDACTED] Молим?

Председник већа: Да ли сте у контакту сада са [REDACTED]?

Сведок-оштећени [REDACTED] Нисам.

Председник већа: Да ли знате где је он?

Сведок-оштећени [REDACTED] Ваљда се налази у [REDACTED], он је кућу направио, породичну кућу у [REDACTED] јер смо једнога дана се срели у продајном центру у [REDACTED]. Он је ишо овако према излазним вратима, ја сам ушо унутра, па смо се поздравили, лијепо разговарали, али то је прије ове изјаве што сам дао, прије ове изјаве што сам дао у [REDACTED], смо се срели, па сам са њим разговаро, па сам реко „Гдје си комшија, шта има, како је“, он је реко: „Ево ишо сам мало да купим неки ствари, па идем кући“. Реко „па где идеш кући“, каже „Идем...“, „Бе живиш“, каже „Живим у [REDACTED]“

Председник већа: Имате ли Ви његову адресу сада?

Сведок-оштећени [REDACTED] Немам, немам. [REDACTED] је наводно у пензији, сам чуо.

Председник већа: Добро. Има ли још неко неко додатно питање за сведока?

Питања нема.

Да ли је то све што имате да изјавите?

Сведок-оштећени [REDACTED] То је све, немам шта друго.

Председник већа:

То је све што имам да изјавим.

Колико сам обавештена од Службе за помоћ и подршку сведоцима, Ви тражите трошкове на име превоза у укупном износу у динарској противвредности

10.759,63 динара за гориво, путарине кроз Србију и путарине кроз Хрватску, је ли тако?

Сведок-оштећени [REDACTED] Да.

Председник већа: Добро. Ви сте дошли са киме?

Сведок-оштећени [REDACTED] Са једним [REDACTED].

Председник већа: Ви сте га повезли од Вашег места пребивалишта, је ли тако?

Сведок-оштећени [REDACTED] Ја од свога пребивалишта. Он је дошао из [REDACTED] до мене, па смо онда кренули овамо.

Председник већа: Добро. Хвала, узмите личну карту. Можете сести, позовите [REDACTED].

Добар дан, приђите за говорницу, дајте ми само личну карту.

Испитивање сведока [REDACTED]

Председник већа:

Сведок [REDACTED], идентитет утврђен на основу личне карте [REDACTED]

Реците ми име оца, [REDACTED]?

Сведок [REDACTED], [REDACTED]

Председник већа: Које године и где сте рођени?

[REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]

Сведок [REDACTED], Да.

Председник већа: Где живите сада на којој адреси?

[REDACTED]

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљеним Миланком Девећем?

Сведок [REDACTED], Не.

Председник већа: Да ли сте у завади са њим?

Сведок [REDACTED], Не.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, да ли сте ме разумели?

Сведок [REDACTED], Разумео.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе и своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Заклетва гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“, да ли се заклињете?

Сведок [REDACTED], Заклињем се.

Председник већа: Да ли остајете при исказу који сте дали у овом поступку 06.09.2012. године?

Сведок [REDACTED], Остајем.

Председник већа: Тужиоче, изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Господине [REDACTED] Ви сте пред [REDACTED] дали изјаву у својству сведока, а у вези Ваших сазнања која имате везано за смрт [REDACTED]

Сведок [REDACTED], Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте тада изјавили да нисте непосредни очевидац тог догађаја али да имате одређена посредна сазнања јер сте се интересовали за тај случај због тога што сте и Ви на почетку овог поступка имали улогу осумњиченог...

Председник већа: Тужиоче, мораћу мало да Вас прекинем, значи ово је сада фаза постављања питања сведоку, није унакрсно испитивање, ово је сведок Тужилаштва, сконцентришите се на постављање питања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Постављање питања у вези са сазнањима овог сведока односи се на његова посредна сазнања, а обзиром да је он у овој изјави говорио и о својим непосредним сазнањима везаним за догађаје који се не тичу овога предмета, мој увод је у тој сврси.

Председник већа: Добро, хајде изволите. Крените са питањима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја бих Вас замолио да Ваша посредна сазнања везана за случај сазнања како је страдао [REDACTED] нама поновите овде пред судом.

Сведок [REDACTED], Својим ријечима да објасним?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тако је.

Сведок [REDACTED], Ево овако, видите, ја сам добио позив да се јавим Специјалном тужилаштву овде као да се води нека истрага против мене у вези смрти [REDACTED], мислим да је [REDACTED], сада и не сјећам се више. Ја сам се уредно јавио ту са адвокатом, дао изјаву на ту истрагу шта се тражило по замолници, мислим да је било [REDACTED]. После тога сам самоиницијативно узео позив, сјео у ауто, с обзиром да имам супругу овде, дијете и није ми рјешен статус држављанства управо због тих ратних проблема, претпостављам. Одбили су ме, дали су одбијеницу, иако ми супруга ради у [REDACTED], то ништа не значи.

Председник већа: Добро, то није битно где Вам ради супруга, [REDACTED], ајмо сада да се вратимо на предмет овог поступка.

Сведок [REDACTED], Добро. Ја сам отишо у [REDACTED], јавио се надлежном тужиоцу, питао о чему се ради овде, истрага се води против мене. Човек ми је објаснио укратко да сам ја ту окривљен, да сам стављен да смо урадили неко дјело ја и Девић и [REDACTED] које ја у принципу ни не познајем. Ја у животу никад нисам се с њима дружио, нисам сједио, знамо се у ратним дејствима у мјесту „здромо-здравом“, чак нисмо били ни у истој јединици, одреду или шта ја знам како више, знамо се тако непосредно у рату. И ја сам отишо и пито ме човек „да ли би ти дао изјаву“, „Бих“. „Како Ви то можете потврдити да нисте Ви били ту и нисте везани“, ја сам реко „Ево, ја сам ту дошо да одговарам на сва питања која ми се поставе“. Међутим, тужилац ме замолио, реко је да ли ти можеш да дођеш до било кога од њих да они то на неки начин посвједоче, с обзиром да сам дошо из [REDACTED]. Ја сам реко „Могу да покушам по сјећањима из тих предјела, пошто су то мјесто до мјеста одакле смо ми, они су се населили у Приједор, отприлике у предјелу Гомјенице негде“. Ту сам имо рођака [REDACTED] и он ме је одвео до куће [REDACTED], тада сам видио да познајем човека, здраво-здравом, реко „Извини, ево ја сам добио позив, јер можеш тамо да поразговарамо мало“, непријатно ми било пред супругом да причамо. Отишли смо преко пута у оближњу кафану, сјели, поручили смо пиће. Ја сам га замолио, ако можеш да одеш само са мном да даш изјаву. У [REDACTED] је дата изјава, да ја немам благе везе ни са тобом, ни са Девићем, ни с тим шта се мени тада ставило на терет, то јест, водила се истрага. Он каже „Хоћу, нема проблема“. Сједнем у ауто, одвезем човека у полицију, ту је био државни тужилац, било је ту шест-седам људи, не знам више колико из службе и на питање у тренутку када га је пито да ли инспектор или тужилац, не сјећам се сада више детаљно, „Откуд ти знаш да није [REDACTED] ту био“, он је реко „Ја знам сто посто да није [REDACTED]“, и онда му је реко тужилац „Изађи“, мени је реко „Изађите у ходник, сачекајте“ и онда он ту није признао то шта је и како је, с обзиром да је реко откуд да зна сто посто да ја нисам, значи да зна ко је. И то је било све. Ја сам дао изјаву, против мене је обустављен поступак, замолио ме човек „ако можете да преспавате негде, да се не враћаш поново за Бихаћ“. Ја сам преспаво у Приједору, отишо у Бихаћ, дали су ми ту обавјест, обавештење о обустављању истраге и ја сам се вратио у Београд кући код супруге и дјетета. То је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. У тој Вашој изјави помињали сте и Ваш покушај контакта и успостављање контакта са Девећ Миланком.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како је то било, можете ли?

Сведок [REDACTED]: Па ништа, замолили су ме тужиоци ако могу да направим било какав контакт да се јави на суд и то, ако могу да га контактирам. Ја сам га позво, он ми се јавио, требали смо да се нађемо негде, колико се сјећам код америчке амбасаде. Он је реко „Ја ћу доћи са адвокатом“, ја сам реко „Нема проблема, дођи. Имаш проблем да разговарамо, да се то некако ријешим“. Међутим, никада до тог састанка није дошло. Не знам зашто. Ја више нисам звао и то је то. Ја тај телефон имам на који сам разговаро са њим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте том приликом још о нечему разговарали осим о томе?

Сведок [REDACTED]: Па не сјећам се, не сјећам се. Са Миланком?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Са Девећ Миланком.

Сведок [REDACTED]: Не сећам се, мислим да је то било то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се сећате неке...

Председник већа: Девећу, немојте да упадате у реч без одобрења суда не смете да се обраћате сведоцима, да ли сте разумели? Наставите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се сећате да сте разговарали о некој реклами вашој [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: А да, јесам, јесам, извињавам се. Замолио сам га да ми донесе рекламу пошто је он реко да ради [REDACTED], мислим, приватно нешто грађевину. Ја сам реко „ајде ако можеш да ми скинеш рекламу“ пошто ми је остала реклама, селио сам неку теретану за Сурчин [REDACTED] и остала ми је вањска реклама пет метара са метар и по, откуд знам, тако. Јесам, јесам, замолио сам га да то донесе, међутим ни не сјећам се вјерујте ни да ли је он, да ли није мого, није имо транспортовати с чим, немам појма. После тога углавном нисмо никада имали контакт са телефоном.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли извршена та примопредаја рекламе?

Сведок [REDACTED]: Није.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Није?

Сведок [REDACTED]: Није, није он то ни скинуо, ни послао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Хвала, немам више питања.

Председник већа: Браниоче, изволите, има ли питања? Адвокат Тодор Павићевић, само укључите микрофон.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли можете да кажете када сте први пут чули за ову трагичну смрт [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Чули или прочито? Први пут сам прочито кад сам добио позив.

Адвокат Тодор Павићевић: Извињавам се, откад имате прва сазнања о томе?

Сведок [REDACTED]: Па, ето тад сам чуо када сам добио први пут позив, истрага када се водила. Тада први пут сазнајем о чему се ради, и кад сам дошао од тужиоца Дилпарића, мислим да се звао, тада када сам давао ту прву изјаву у својству окривљеног.

Адвокат Тодор Павићевић: Само, дакле, током трајања ратног сукоба нисте имали информације о томе?

Сведок Синиша Обрадовић: Не, не.

Адвокат Тодор Павићевић: Судија, ако дозвољавате, само да прецизирамо, мислим да је то сведок можда поменуо на почетку, али мислим да није до краја прецизно. Да ли можете да се изјасните да ли сте Ви били у истој јединици са овде окривљеним Миланком Девићем и са [REDACTED] и да ли сте били сви заједно са неким или сте били у потпуно различитим јединицама?

Сведок [REDACTED]: Нисам. Ја сам у почетку припадо јединици [REDACTED] која се налазила [REDACTED]. То је опет један други злочин који се десио, нема везе са овим и ми нисмо у истим јединицама били никада и нисмо се ни дружили приватно и никада у живитоу нисмо ни сједили, ни пиће попили, како се народски каже, али смо се знали здраво за здраво и то је то, у пролазу, јер они су једна затворена група људи били доле из тих предјела Доње Санице, као што су у селима обичаји да се једни с другим друже из истих села и тако. Тако су и они се дружили међу собом, ми из Санице Горње међу собом и тако, али смо се углавном знали из виђења и то је то.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли можете да се сетите где сте Ви били, рецимо, у периоду друга половина јула месеца 1992. године? То је значи неки период, ако можете можете.

Сведок [REDACTED]: Па, верујте ми не могу, искрено.

Адвокат Тодор Павићевић: Немам више питања, хвала.

Председник већа: Имате ли Ви неко питање? [REDACTED], од када познајете Миланка Девића?

Сведок [REDACTED]: Па не познајем га. Ми се знамо спонтано „здрaво-здрaво“.

Председник већа: То спонтано познанство када је настало?

Сведок [REDACTED]: Па, можда у почетку рата '92., '93. не знам да смо се пре оно познавали.

Председник већа: Где сте се упознали?

Сведок [REDACTED]: Па у Саници Горњој, нисмо га упознали, него смо имали један кафић мјесни који је у то вријеме радио и ту је сва војска долазила која је долазила из јединица са ратишта, ту је углавном сједила, пила пиће у то вријеме.

Председник већа: Да ли сте Ви били у некој војној јединици...

Сведок [REDACTED]: Јесам.

Председник већа: Сачекајте да поставим питање, у [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Па, сад не знам тачно за датум, нисам сигуран. Зато што сам имао...

Председник већа: Током лета '92. године где сте били, сећате ли се?

Сведок [REDACTED]: Па не сјећам се.

Председник већа: Јесте ли били војно ангажовани?

Сведок [REDACTED]: Знате како, да Вам кажем, везано за датуме не могу да се сетим, било је давно, а и да је, не памтим датуме једноставно то је то, али сам био у [REDACTED], па је та јединица расформирана после тог.

Председник већа: Добро. Током '92. године да ли можете да одредите где сте били?

Сведок [REDACTED]: Не знам. Не могу да се одредим јер не могу '92. и '93. то ми се брка. Био сам 10-15 дана у [REDACTED] као добровољац и онда сам се вратио кући.

Председник већа: Сачекајте, значи Ваше војно ангажовање током оружаног сукоба који је био у Босни и Херцеговини је било када и при којим јединицама? Ако не можете да одредите тачне датуме, да ли можете да одредите у којим сте јединицама били?

Сведок [REDACTED]: Па, видите, могу да одредим, [REDACTED] сам био на пункту, припадник [REDACTED], то је нешто кратко трајало, после је та јединица расформирана после.

Председник већа: Колико кратко, знате ли?

Сведок [REDACTED]: Па можда два мијесеца, три, тако, није више.

Председник већа: Добро. Потом, да ли сте били негде војно ангажовани?

Сведок [REDACTED]: Јесам, после сам био, после смо расформирани као јединица послије тог немилог догађаја ту и ми који нисмо учествовали послати смо кућама, а ови који су били у том да ли су затварани у онај истражни затвор Бања Лука. После тога сам чеко уредно позив тадашњег Министарства одбране или како се већ звало ТО, и прикључен сам јединици [REDACTED]

Председник већа: И где сте били стационарани са том бригадом?

Сведок [REDACTED]: Како мислите, на ратишту?

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]: Бихаћко је ратиште.

Председник већа: Да ли знате неко ближе одредиште, код ког места?

Сведок [REDACTED]: Па мијењало се линија фронта, Грмуша, Грабеж, Јајце, био сам [REDACTED], шта ја знам, приликом преузимања првог [REDACTED] ту сам рањен.

Председник већа: И до када сте били ту и да ли сте били још негде осим те јединице?

Сведок [REDACTED]: Не, не. Само [REDACTED]

Председник већа: Ви сте помињали у Вашем исказу који сте дали у претходном поступку да сте били притварани током рата.

Сведок [REDACTED]: Јесам.

Председник већа: Да ли знате у ком периоду сте били у притвору?

Сведок [REDACTED]: Знам у том периоду само да се десио злочин у Биљанима.

Председник већа: А да ли сада Ви можете да одредите које је то било доба, које године, који месец?

Сведок [REDACTED]: Па не могу да се сетим, искрено да Вам кажем.

Председник већа: Колико дуго сте били у притвору?

Сведок [REDACTED]: Па био сам отприлике месец дана, био сам осуђен на три мјесеца.

Председник већа: Јесте ли издржали ту казну?

Сведок [REDACTED]: Не. издржо сам мјесец дана...

Председник већа: Је ли имате неки писмени извештај о томе?

Сведок [REDACTED]: Отишо на викенд и нисам се више ни вратио у притвор, затвор, како већ.

Председник већа: Што?

Сведок [REDACTED]: Па није ме нико тражио.

Председник већа: Да ли имате неки писмени доказ о том притвору да сте били?

Сведок [REDACTED]: Немам ништа. Имо сам, то је остало све послје...

Председник већа: Да ли сте познавали [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесам, исто тако ко Девића.

Председник већа: Од када?

Сведок [REDACTED]: Исто, исто као што сам познаво Девића, исто.

Председник већа: Када сте њега први пут видели?

Сведок [REDACTED]: Па отприлике у том периоду рата.

Председник већа: А да ли сте познавали [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: А да ли Вам је [REDACTED] када сте се видели са њим помињао Миланка Девића?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: У ком контексту? Шта Вам је рекао за њега?

Сведок [REDACTED]: Па у контексту да он зна ко је то, да је он то урадио и да он не зна шта да ради и да је он био ту.

Председник већа: Можете ли мало конкретније, шта да он зна да је он то урадио, шта Вам је тачно рекао?

Сведок [REDACTED]: Кад смо се враћали из Санског Моста у ауту.

Председник већа: Да?

Сведок [REDACTED]: Па реко ми овако, ја сам му реко, реко „Види, ово је озбиљна ствар, није шала, истрага се води против мене, ја не знам ко је то урадио и не интересује ме и не улазим у те ствари, али, нити сам видео, нити сам био очевидац, нити посредно, ни непосредно учествово у том, али размишљај о томе, имаш двоје дјеце, шта ћеш, како ћеш“, реко „ја ти савјетујем да се чујеш“...

Председник већа: Какве везе деца имају, што помињете децу Ви њему?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Што помињете децу његову?

Сведок [REDACTED]: Кому? Па да размишља главом.

Председник већа: Какве везе деца имају са тим?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Какве везе деца имају са тим? Зашто му помињете децу?

Сведок [REDACTED]: Па ште ће човек ако оде у затвор, ко ће дјецу да храни, а није урадио дело.

Председник већа: Добро, ту је суд да утврди да ли је неко урадио дело, зашто се Ви бавите тиме.

Сведок [REDACTED]: Добро, Ви сте ме питали, то је моје мишљење.

Председник већа: Необично ми је, зато Вас и питам. Добро. Шта Вам је он рекао даље?

Сведок [REDACTED]: Реко је „Добро, нема проблема“. Звао [REDACTED], мислим, свог брата од ујака, звао га је тада телефоном, ја сам га возио према Приједору. Нешто је кратко разговарао, не сећам се тачно детаља и ја га питам „Људи, озбиљна је ствар, води се истрага против тебе, размишљај главом“. Он је реко „Ма знам ја ко је то урадио“. Ја сам питао шта, ко је, је ли Миланко, он је климнуо потврдно главом, мада...

Председник већа: Јесте ли му Ви објаснили поводом ког догађаја се води истрага?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Јесте ли му објаснили поводом ког догађаја се води истрага?

Сведок [REDACTED]: Па јесам, а и доле надлежни ко је још био, не знам, од тих тужилаца.

Председник већа: Је ли Вам он помињао [REDACTED] и нешто детаљније у вези тог догађаја?

Сведок [REDACTED]: Нисам Вас чуо?

Председник већа: Да ли Вам је помињао [REDACTED] и неке детаље око тог догађаја који су му познати да зна да је то урадио Миланко?

Сведок [REDACTED]: Није ништа. Није.

Председник већа: Је ли Вам рекао како он зна да је то урадио Миланко?

Сведок [REDACTED]: Није ништа, само је реко тако, климнуо је, а после ми је спомињо кад смо у Бихаћу дали изјаве пре можда месец дана, не знам колико је било, да смо били у Бихаћу.

Председник већа: Када у Бихаћу?

Сведок [REDACTED]: Па пре мјесец дана од данас, скоро...

Председник већа: У односу на данас Ви сте пре месец дана давали изјаву у [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Не, не, кад је био против њега главни претрес тада, тада сам га опет довезо јер није имо за карту до Приједора. Није имо новце човјек да се врати и замолио ме, пито ме „Да ли ја могу с тобом?“. Ја сам реко „можеш, како не можеш“. Повезо сам га и он ми је онда испричао то у ауту.

Председник већа: Је ли рекао шта је урадио Миланко тачно, тада у ауту када је причао?

Сведок [REDACTED]: Па да, реко је да је био тај брат му од ујака, [REDACTED], да је био Миланко и да је био мислим Бањац неки, покојни, негде са Копјенице, то је једно село, из Копјенице, чини ми се тако. И да је Миланко то урадио.

Председник већа: Је ли рекао како он то зна?

Сведок [REDACTED]: Па није, претпостављам...

Председник већа: Мислим, ко му је то испричао, да ли је био очевидац, да ли је сазнао од некога?

Сведок [REDACTED]: Претпостављам да је он био очевидац јер он је мене пито „Шта ја сад да радим“, ја кажем...

Председник већа: Да, то Вас питам, значи он је био са њим, да ли Вам је нешто рекао у вези тога?

Сведок [REDACTED]: Па, како мислите? Па то је реко, само ми је то реко.

Председник већа: Да је и он био ту као очевидац?

Сведок [REDACTED]: Да. Да он зна.

Председник већа: А ова друга два лица која сте сада поменули да су ту била, како сте рекли да се зове [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] и...

Председник већа: Да ли Вам је он познат?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] мислим да, и реко ми је да се они знају из [REDACTED] да су се дружили.

Председник већа: А да ли је Вама познат [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Исто тако површно као и ова двојица.

Председник већа: Да ли знате где је сада [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Ко?

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не знам, претпостављам да је кући у Приједору.

Председник већа: Када сте га последњи пут видели?

Сведок [REDACTED]: Сад кад сам дошао из Бихаћа са тог главног претреса, тад сам га ја довезо са суда до Приједора, аутом.

Председник већа: Који је то био датум, која година?

Сведок [REDACTED]: Не сећам се, могу да питам да видим.

Председник већа: А која година?

Сведок [REDACTED]: Па сад, прије мјесец дана, ова година.

Председник већа: 2016. година?

Сведок [REDACTED]: Па да.

Председник већа: А зашто му се тамо суди?

Сведок [REDACTED]: Ко ме?

Председник већа: [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Па зато што је он вјероватно држављанин Босне и Херцеговине.

Председник већа: Не, не, за који догађај му се суди тамо?

Сведок [REDACTED]: За овај догађај.

Председник већа: За овај исти догађај му се суди?

Сведок [REDACTED]: За ово, да.

Председник већа: И Ви сте ту имали статус сведока?

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Да разјаснимо то.

Сведок [REDACTED]: Тако сам добио позив, јавио се и дао изјаву.

Председник већа: А пред којим судом се води поступак, сећате ли се можда?

[REDACTED] који је то виши, нижи, општински, ја сад то не разумијем.

Председник већа: [REDACTED], вероватно.

Сведок Сениша Обрадовић: Да, могуће, [REDACTED] суд.

Председник већа: Добро. Ви сте такође помињали да сте Ви одвезли у полицију Сански Мост код инспектора који води тај случај, Ви и [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Тако је, тако је.

Председник већа: Знате ли кад сте одлазили вас двојица код њега?

Сведок [REDACTED]: Па има једно годину дана, нисмо одлазили код њега већ смо отишли доле и ту је био колико се сећам државни тужилац, да ли заменик државног тужиоца из [REDACTED] била је још једна госпођа, мислим да је неко био ту из Службе, пет-шест људи је ту присуствовало том да кажем догађају, суочењу, како год хоћете.

Председник већа: Да ли сте Ви давали изјаве један по један или сте обојица били присутни?

Сведок [REDACTED]: Ми смо ушли у канцеларију, он је сјео: здраво, здраво, ти си тај, неко је рекао од њих, јеси ли ти тај [REDACTED], каже: јесам, добро, сједи. Онда је почело овај испитивање, онда у тренутку га је сјећам се питао да ли инспектор да ли тужилац не знам. Ево рекох ја сам га довео да човјек каже да ја нисам никада у животу с њима, ни с једним ни с другим дружио се, ни имао заједничке контакте.

Председник већа: А реците ми само, то је био неки неформалан разговор или разговор о коме је вођен записник?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да су водили записник том приликом, нисам сигуран претпостављам да су водили записник. Да ли записник, стенограм, снимање, не знам, али мислим да је службен разговор био. Јер не знам зашто бих долазио помоћник државног тужиоца да нас саслушава.

Председник већа: Како је он знао кад ћете Ви доћи?

Сведок [REDACTED]: Па вјероватно му је јавила Служба. Ја га нисам звао.

Председник већа: У каквим сте Ви односима сада са Миланком Девећем?

Сведок [REDACTED]: Сада? У истим као што сам увијек био.

Председник већа: Да ли сте у добрим односима, да ли сте у неким поремећеним?

Сведок [REDACTED]: Немам ја поремећене односе, сем што сам имао неке пријетње ноћу.

Председник већа: Од кога сте имали претње?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: Кад?

Сведок [REDACTED]: Па у периоду од кад се то десило, та изјава моја. Имао сам позиве телефоном па сам морао то блокирати, тако неке вулгарности је тамо неко причао пијан и тако.

Председник већа: Јесте ли пријавили то надлежним органима?

Сведок [REDACTED]: Јесам. Кад су ме питали ја сам то рекао. Овде нисам никоме пријавио, ето. Супруга је отишла и блокирала тај број у "Телеком" и више није нико.

Председник већа: Окривљени Девећу устаните. Чули сте шта каже сведок [REDACTED]. Да ли имате нешто да приметите на његов исказ? Приђите

само за микрофон ево овде. Ево можете овде прићи, ту ето. Је л` имате нешто да кажете на ово што је рекао [REDACTED]?

Окривљени Миланко Девих: Сад ово задње, телефоном претње?

Председник већа: Око свега што је он рекао у току данашњем свог исказа.

Окривљени Миланко Девих: Ово прије све слаже се као и претходна изјава. Ово сад пријетње телефоном, ја њега никад нисам назвао телефоном, ниједанпут.

Сведок [REDACTED]: Нисам ја рекао да си ти.

Председник већа: Добро, добро, немојте се обраћати окривљеном без одобрења председника већа. Изволите. Је л` имате нешто још да кажете?

Окривљени Миланко Девих: Све што су причали слаже се. Нисмо се познавали, нисмо никад сједели заједно, нисмо били у истој војсци, у истом одељењу.

Председник већа: Чули сте шта је рекао да му је рекао [REDACTED] у вези убиства [REDACTED]. Да ли имате нешто у вези тога да кажете?

Окривљени Миланко Девих: Не верујем у то.

Председник већа: Хвала вам. Можете се вратити на своје место. Је ли има још неко неко питање за овог сведока? Нема.

Адвокат Тодор Павићевић: Судија, према нашем сазнању такође постоји поступак против [REDACTED]....

Председник већа: Добро, то ћемо после, ово није питање за сведока. Да ли имате неке трошкове на име данашњег доласка у суд?

Сведок [REDACTED]: Ништа, само аутом што сам дошао из Приједора.

Председник већа: Ви сте примили позив у [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Да, супруга је примила, ја сам у [REDACTED] добио одбијеницу...

Председник већа: А јел` имате рачун за ово гориво?

Сведок [REDACTED]: Немам рачун, немам рачун, немам ништа.

Председник већа: Добро. Биће одлучено о Вашем захтеву. Изволите личну карту. Останите у публици.

Позовите сведока [REDACTED].

Испитивање сведока-оштећеног [REDACTED]

Сведок [REDACTED] - идентитет утврђен на основу путне исправе [REDACTED]
[REDACTED]

Како вам се зове отац?

Сведок - оштећени [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Име оца?

[REDACTED]

Председник већа: Које године и где сте рођени?

[REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]. Где сада живите на којем вам је пребивалиште?

[REDACTED]

Председник већа: Улица?

[REDACTED]

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљеним Миланком Девићем?

Сведок - оштећени [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљеним Миланком Девићем? Погледајте ко је окривљени у овом поступку.

Сведок - оштећени [REDACTED]: Нисмо у сродству.

Председник већа: Да ли сте у некој завади са њим?

Сведок - оштећени [REDACTED]: Не.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли сте ме разумели?

Сведок - оштећени [REDACTED]: Можете још једном поновити.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело.

Сведок - оштећени [REDACTED]: Да.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе и своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Јесте ли ме то разумели?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Јесам.

Председник већа: Заклетва гласи: "Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати". Да ли се заклињете?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Заклињем.

Председник већа: Да ли остајете при исказу који сте дали у овом поступку [REDACTED]

Сведок -оштећени [REDACTED]: Остајем.

Председник већа: Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Господине [REDACTED], Ви сте у својој изјави при којој сте данас изјавили да остајете, тада говорили о Вашим сазнањима...

Сведок -оштећени [REDACTED]: Мало јаче, пошто сам ја имао операцију уха...

Председник већа: Па мало слабије чујете јел` тако? Ако можете мало гласније сведок слабије чује.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извињавам се. Ви сте у својој изјави коју сте раније давали, а сад сте изјавили да остајете при њој, говорили о неким Вашим сазнањима која имате а везана су за смрт [REDACTED]. Да ли можете сад да поновите оно што сте Ви тада видели, од онога што сте накнадно о том чули, ако сте од некога чули Ви нам кажите од кога?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Нисам чуо, видео сам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Испричајте нам шта сте видели.

Сведок -оштећени [REDACTED]: Може. Значи тај рат је почео, то је један био, овај, лијеп сунчани дан, седми мјесец, не могу сад тачно рећи вам датум јел` сам уморан, можда негдје половина седмог мјесеца, био сам напољу са својом мајком Расемом, живео сам у кући још са два млађа брата, имо сам још [REDACTED] пошто су они у међувремену одведени у [REDACTED] од стране Војске Српске како ћу нагласити, у међувремену били смо напољу... Само мало... ми смо онда чули, чули, видјели смо да пролазе три војника, два војника, у међувремену трећи је за њима мотором, са једним мањим моторићем. Отишли су у смјеру село Шљивари, то је повише мене, неке надморске, ваздушне линије неких 500 метара или шта ја знам, имали смо тај неки преки пут, путић како се каже, што води у то село Шљиваре. Они су отишли у смјеру од моје куће значи равно и значи скреће се лево у тај горе засеок Шљивар. Пошто ја живим, живео сам у [REDACTED]. Они су отишли

горе, значи три војника, значи два нормално униформисана и трећи је био на мотору, наоружани, отишли су. Стојао сам напољу, интересовало ме куд иду ти људи, шта ће се ту даље решавати, нисам имо неки тај страх, што буде буде оно мислим и млади смо и били неких тако рећ` [REDACTED] година сам тад имо, [REDACTED] Они су отишли у село горе, мотор је остављен, мислим отприлике био један зид од моје куће неких двеста-триста метара тај је мотор остављен наслоњен уз зид, отишли су они горе значи пјешке све тројица. Стојао сам напољу, нема, не чује се, након петнаест минута, отприлике петнаест минута не могу тачно оријентисати се, чуо се пуцањ, рафални више пута и онда је затишје. Након краћег времена ти исти војници се враћају, враћају у том смјеру куд су и отишли. Отишли су, једноставно нисам вјерово, нисам вјерово кад сам видио о коме се ради, кога води и мало сам..., е то је, кад су ишли од тог пута, моја кућа је значи неких шест метара, пет до шест метара била од пута, мало сам боље отворио очи, кад сам видио ко је нисам вјерово. Немогуће. Само сам се пито зашто. Такви људи, такве комшије биле, да се то тако окрене. Они су били наоружани, мој [REDACTED] ишо значи испред њих, они су имали те уперене аутомарске пушке... Јел` смем нагласити ко? Извињавам се, тај исти Миланко Девић и [REDACTED].

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кога су водили?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кога су водили?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Мог [REDACTED]. Он је био обучен у једном радном одјелу који је, раније радио у [REDACTED]", значи десио се ту да је дошо из [REDACTED] у Босну, он је човјек био земљорадник, пољопривредник, добар човек, никоме није чинио зло, сви су га познавали као добро човека, друштвеног.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта се после дешавало? Шта видиш ти?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Они кад су њега водили испред себе, значи имали су те пушке уперене њему у леђа, и он је покушавао нешто, покушавао мени и мојој мајки, ја и смо мајка стојали вани и то гледали. Он је нешто покушавао из џепа да нам дода неки папир, нешто, нешто сам мало ко начуо, начуо сам ријечи, сад не могу, који је рекао или је рекао Миланко или је [REDACTED] рекли су као не треба ти то више нити ће ти требати као, знаш, ништа, или само да као тјерали га да даље иде. Нисам се повлачио, моја мајка је мене тјерала да идем у кућу. Не, не, јер ипак то је и моја крв. То је била моја крв, значи то је [REDACTED]. Био сам настојан и толко сам био одлучан да ја видим о коме се ради. Значи радило се о њему томе другом што сам нагласио и трећи. Трећег нисам познаво, не могу рећи јесам, не. пратио сам их, имал` смо један, шума је, стјена, зове се место Греда, ту смо се санкали као дјеца и ми и ти засеоци ту, исто дјеца из тог засеока, пратио сам их све док нису замакли значи прешли Греду, била је једна ливада доле која води ка насељу Склоп, гдје је такорећи Божин млин. Ту је била једна кафана, ресторан од [REDACTED], тако. Након времена, значи успио сам пратити неки не могу се оријентисати тачно, пет стотина метара, хиљаду, већ кад су замакли нисам имо храбрости више да их пратим, повуко сам се, ништа више нисам чуо ни видио. У међувремену касније као мајка, као знаш оно, било нас је много у кући, седамдесет

петоро је било у мојој кући ал` нико се није усудио значи да иде то да, значи ја сам имо ту неку храброст да видим ко је то, о коме се ради. Говорили су ми да идем да пијавим у станицу полиције, у војну полицију у Саници, не, нисам се усудио то, нисам имо храбрости, јер њихова је тактика била, јер ми смо протерани негдје баш седмог, око августа, августа из нашег села, протјерани смо, ал` прије тога је била тактика њихова значи ово што је одвело на Мањачи остало је нас ови мало млађи, ко је био старији, била им је тактика да дођу, да одведу тог човјека и да га убију. Доживео сам тај случај ал` сам спасен хвала Богу, од стране свог брата. То је тако. Ја више не знам, ако имате питања...

Председник већа: Изволите тужиоче даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте кад су они замакли па их више нисте видели, чули какав пуцањ?

Сведок -оштећени [REDACTED]: а, чули смо пуцањ од „Божиног млина“ доле.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л` тај пуцањ могао да се оцени из ког правца долази?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Од правца „Божиног млина“, од ријеке Санице, у том правцу гдје су њега одвели доле.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Након овог догађаја, после завршетка рата, јесте Ви неке давали неку изјаву и показивали лице места куда су они вођени, да ли сте неке то?

Сведок -оштећени [REDACTED]: После рата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок -оштећени [REDACTED]: Па чуј, било је тих претрага који су долазили из Кључа и из Бихаћа и који су жељели да им покажем куд је то одведено, гдје се налази тај „Божин млин“ све сам им, после рата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли показивали?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Јесмо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Хвала, немам више питања.

Председник већа: Браниоче имате ли питања?

Адвокат Тодор Павићевић: Само мали увод, он је рекао значи да су била три војника, од та три војника он је два именована. Да ли је од тих именованих војника овај неко возио мотор? Да ли може да се..., ко је возио? Јесте ли препознали тог војника који је возио мотор?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Не, нисам га познавао.

Адвокат Тодор Павићевић: Када су војници прошли поред Ваше куће, да ли су се обратили евентуално Вама или Вашој мајци?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Мени нису, мени нису, а за мајку исто не знам, јер нисам ја толико ни обраћао пажњу на те реакције, то око њих. Само сам то чуо, кад је он покушавао да извади, значи мој стриц Исмет покушавао да неки папир дода нешто, можда је био неки рачун новца, можда је био новац, можда, али су они били упорни само да иде испред њега да се не обраћа.

Адвокат Тодор Павићевић: Да ли можете да кажете ко је тога дана све са Вама био у кући, мислим од ове Ваше, да кажем, уже фамилије?

Сведок -оштећени [REDACTED]: а, мати и два брата.

Адвокат Тодор Павићевић: Је л` можете да кажете како се зову?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Може. [REDACTED]

Адвокат Тодор Павићевић: Јесу ли они све време тога дана били кући са Вама?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Јесу.

Адвокат Тодор Павићевић: Поменули сте то је значи средина или друга половина јула месеца `92. године. Јесу ли тад била честа војна дејства, пуцњава у том крају и то?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Нису, на почетку није било толико ту дешавања. Тек након, не могу се ја сад тачно сјетити кад је дошла та прва војска уз смјера Санског Моста, јер нас је свију извело, значи комплет село од моје куће што сам спомињао мало прије тај један зид, зид [REDACTED] куће, ту смо сви били поредани, значи нема од нас више ништа. Свак` се то био више... шта буде, буде. Дошла је војска, значи они су поредали тамо, не знамо ми ту војску, знамо да је српска војска, али не знамо никога. У међувремену све је мени моја мајка причала и то ћу сад рећи и то је била у праву и ја кажем да је у праву исто. Чудно нам је било откуд у том моменту, откуд у том моменту да се [REDACTED] Иако човек није био лош, није био ниским замерљив прије рата. И кад се та војска појавила и то, то има од његове куће то једно брдо, човек је што кажу једним великим уздахом дотрчао одоздол и нешто је с тим официрима, шта ја знам, нешто је с њима, значи стало је. Онда је било само одвајање, одвајање. Он јес` реко`: не, војско што. Као да се не дирају ти људи. Онда је било одвајања и ја сам био одвојен. Значи мушки, одвојило нас, жене враћају у куће своје. У село Босниће, то је неки пет стотина метара или километар, постројило нас је уз кућу [REDACTED] и онда је била прозивка старији нека иступе, иступио је, као што знам [REDACTED], поједини. Е ко има млађи, један је ишао са мном у школу, мало је то је било што кажу, и сад је то мало и смијешно, каже иступи, каже: не, не, не ти, ти си храбар, ти имаш браду, ти идеш с нама. То смо већ планирали, њега вратише. Мој брат и један и други, један с ове стране, други са ове, мене гурају да ја иступим. Иступио бих ја, али не могу ноге, не

могу. И мој брат имао храбрости, диже руку за мене. Каже: он има [REDACTED] година, али га страх да се јави. Као што би се рекло, на срцу, они су рекли: иступи и иди кући. Затим су пустили још млађег мог брата иза мене који је млађи [REDACTED], значи то је.

Адвокат Тодор Павићевић: Код те „Божине кафане“, да ли је ту била како бих рекао један стални положај Војске Републике Српске, је л` су ту били неки војници, како бих рекао, стално стационирани?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Стално? Не знам, не знам.

Адвокат Тодор Павићевић: Само тренутак. А да ли можете да се изјасните од када и како познајете овај окривљеног?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Је л` га могу погледати?

Председник већа: Да.

Адвокат Тодор Павићевић: Само изволите.

Сведок -оштећени [REDACTED]: Познајем, познајем. Познавао сам га пошто сам ја и [REDACTED] од њега, дружили смо се. Било је ту и купалиште, било је ту кафана доле та, дружили смо се, познавали смо се, здраво за здраво, разумијеш. Јер ја сам ишао крај његове куће, мислим то њихово насеље Пиштаница која се зове, пролазио сам кроз то село у које сам ишао, суседно село тако рећи, Врпоље, у ашиковање, познавао сам и оца му. Познавали смо се, дружили смо се и тако. Јер тад је била та мировна, мир, била је лепа слога, било је свега.

Адвокат Тодор Павићевић: Ето да ли можете пошто га познајете да кажете евентуално неки детаљ о њему, о родитељима, да ли има браће и сестара, у коју је школу ишао, у коју средњу школу је ишао? Тако нешто. Где је радио?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Не знам.

Адвокат Тодор Павићевић: Немам више питања, хвала.

Председник већа: Ви браниоче немате питања? Мислим на другог браниоца, на браниоца Радака.

Помињали сте у свом исказу да сте препознали да [REDACTED] воде Миланко Девић и [REDACTED]. На кога сте мислили када сте рекли [REDACTED]?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Молим?

Председник већа: На кога сте мислили? [REDACTED] ко је [REDACTED]? Како је његово име право?

Сведок -оштећени [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: Колико дуго сте њега познавали?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Исто овако познавао као и Миланка Девића.

Председник већа: А овај трећи војник кога нисте познавали?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Никако, никад га видио.

Председник већа: Добро. Такође сте рекли да сте касније чули да се он зове [REDACTED]. Од кога сте то чули?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Па касније се чуле те гласине, као жене старије: па то је од онога... не знам, не знам. Јер то је све било збуњено, све је то било у шоку.

Председник већа: Како су они водили [REDACTED] тада, та три лица која сте Ви видели?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Сад на пример ово је мој стриц, он је био са ове стране, онај с ове, а онај трећи је ишао мотором за њима, са упереним пушкама нормално, њих двојица, ето.

Председник већа: Је л` био везан [REDACTED]?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Да ли је [REDACTED] био везан иначе?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Није био везан. Куд ће већа присила, пушка уперена.

Председник већа: Да ли сте Ви некада видели [REDACTED]? Било када након тог догађаја. То лице треће за које су Вам рекли да је [REDACTED], а који сте видели у тој групи која је водила Вашег [REDACTED]?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Нисам разумио баш.

Председник већа: Да ли сте видели Ви некада то треће лице за које су Вам рекли да је Синиша Обрадовић, после тог догађаја?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Нисам видио, не.

Председник већа: А помињали сте [REDACTED] Када се он појавио у односу на овај догађај?

[REDACTED]

Председник већа: Да.

Сведок -оштећени [REDACTED]: Само се једном појавио.

Председник већа: Ког дана?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Па тај дан када је дошла та војска први пут када је та војска ушла, значи када је било то одвајање. Значи чим је почело, дошло то, кад се закухало. И више га нисам виђао.

Председник већа: Окрените се, погледајте у публику. Да ли познајете ово лице које седи право од Вас, у којој јакни, најближе Вама?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Испред мене?

Председник већа: Да.

Сведок -оштећени [REDACTED]: Не.

Председник већа:

Пошто је сведок [REDACTED] погледао у сведока [REDACTED] изјави да га не познаје.

Девићу чули сте шта каже овај сведок. Приђите за микрофон. Шта имате да приметите на његов исказ?

Окривљени Миланко Девић: Ништа. Он рече да је [REDACTED] је ли тако?

Председник већа: Да.

Окривљени Миланко Девић: А ја `62., ја сам `78. отишао у Словенију, он је имао [REDACTED]

Председник већа: Не, не, немојте се обраћати окривљеном без одобрења суда. Изволите.

Окривљени Миланко Девић: Ту је имо [REDACTED], ја сам у Словенији радио до рата скроз, долазио на годишњи одмор и тако, то позна и [REDACTED], који је био са мном.

Председник већа: Добро, у односу на преостали део његовог исказа, да ли имате нешто да кажете?

Окривљени Миланко Девић: Имам, ако је то годиште овај један позна оца, да је познавао, а мој отац је умро `81. сада да ли је то могуће?

Председник већа: Добро, да ли је то све?

Окривљени Миланко Девић: Јесте.

Председник већа: Да ли имате нешто да кажете на други део његовог исказа који се тиче [REDACTED] и одвођења [REDACTED] одатле?

Окривљени Миланко Девић: Немам шта рећи, а то да ме позна, ја њега не познајем нити се сјећам.

Председник већа: Добро. Хвала можете се вратити на своје место. Да ли има неко још неко питање и да ли имате још нешта да изјавите? Да ли имате неке трошкове на име данашњег доласка у суд?

Сведок -оштећени [REDACTED]: То би био тај трошак што сам дошао из [REDACTED], али нисам понео тај рачун, у међувремену умор, свашта и значи један дан што сам остао иза посла, видим колегица виче морате неки свој сат, ја када би реко свој сат да прорачунам то би било мало веће, јер мој сат времена и уопште где радим је девет и по еура. Не, не, нећу ништа, само да прође протокол како јесте.

Председник већа: Значи Ви трошкове не тражите на име данашњег доласка у суд?

Сведок -оштећени [REDACTED]: Нећу ништа, халал било све то.

Председник већа: Сада ћемо направити једну паузу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ПРЕКИДА СЕ главни претрес на 15 минута ради паузе.

Сачекајте биће настављено.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

НАСТАВЉА СЕ главни претрес.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДОСУЂУЈУ СЕ сведоку [REDACTED] трошкови на име превоза на данашњи главни претрес и повратка са истог у износу од 10.759,63 динара.

Сведок [REDACTED] није тражио трошкове.

■■■■■■■■■■, Вама суд не може да досуди трошкове јер немате доказе да су исти настали.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДОСУЂУЈУ СЕ сведоку ■■■■■■■■■■ трошкови у износу од 10.170,00 динара на име превоза на данашњи главни претрес и повратка са истог.

Само нешто да проверимо, Ви имате вероватно сазнања, ■■■■■■■■■■ где живи тренутно?

Сведок ■■■■■■■■■■: У ■■■■■■■■■■

Председник већа: У ■■■■■■■■■■?

■■■■■■■■■■

Председник већа: ■■■■■■■■■■

Сведок ■■■■■■■■■■: Исто, у ■■■■■■■■■■

Председник већа: ■■■■■■■■■■

Сведок ■■■■■■■■■■: Исто, значи исто.

Председник већа: ■■■■■■■■■■

Сведок ■■■■■■■■■■: Сусједно село, општина ■■■■■■■■■■

Председник већа: ■■■■■■■■■■

Сведок ■■■■■■■■■■: Сусједно село, исто општина ■■■■■■■■■■

Председник већа: Добро. Сведоци могу да иду. Ви ћете се обратити Служби за помоћ и подршку сведоцима ради наплате трошкова, они ће Вам све објаснити детаљно. Изволите, само приђите за микрофон због транскрипта.

Сведок ■■■■■■■■■■: Миланко Девићу, с обзиром да се ја и ти врло, да се ми, Ви и ми....

Председник већа: Не, не, одмах овако да Вам кажем, прво Миланку Девићу се не можете обраћати непосредно, можете само да се обратите суду.

Сведок ■■■■■■■■■■: Вама?

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]: Часни суде....

Председник већа: Значи Миланко Девић и Ви сте сада пред судом и нисте нигде ван зграде. Изволите.

Сведок [REDACTED]: Значи, зна се сви сведоци на основу моје мајке значи која зна....

Председник већа: Не, не, сачекајте, сачекајте, Ви сте овде оштећени, Ви ћете имати право да изнесете завршну реч, да вршите оцену доказа, Ви имате право да присуствујете сваком главном претресу, зато сачекајте да чујете када ће бити следећи главни претрес, и доћи ће фаза кривичног поступка када ћете Ви моћи да цените све доказе који су изведени у овом поступку, укључујући одбрану Миланка Девића. Е сада није тренутак за то, можете се вратити на своје место.

Сведок [REDACTED]: Захваљујем се.

Председник већа:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ по службеној дужности да се од Републике Босне и Херцеговине путем међународне правне помоћи прибави извештај да ли се против [REDACTED] води неки кривични поступак и уколико се води под којим бројем, у којој фази је главни претрес, као и да суду доставе оптужницу која је против њега подигнута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се данашњи главни претрес **ОДЛОЖИ**.

Следећи главни претрес се одређује за:

01.децембар 2016. године са почетком у 09,30, иста ова судница број 4.

На главни претрес позвати [REDACTED].

Ми ћемо упутити позиве сведоцима, ви уколико имате могућност можете да им такође пренесете када ће бити одржан главни претрес, они ће бити и званично

позвани пред суд. Ви као оштећени можете да приступите на главни претрес, ово се сматра позивом, нећете добијати писмени позив, али знате када је суђење заказно.

Довршено у 12,13.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА